

LULEÅ TINGSRÄTT
Luleå tingsrätt
Handl 10

DOM
2019-12-19
meddelad i
Luleå

Mål nr: B 2804-19

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

Anuphap Bantomjit, 19951213-1294
Frihetsberövande: Häktad
Kyrkbrogatan 5 Lgh 1201
941 31 Piteå

Offentlig försvarare:

Advokat Marko Tuhkanen
Advokatbyrån Tuhkanen AB
Box 11
953 21 Haparanda

Åklagare

Kammaråklagare Anna Väppling
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå
Box 924
971 28 Luleå

Målsägande

1. Uraiwan Silachai
Ostronstigen 30, lgh 1001
941 35 Piteå

Målsägandebiträde:

Advokat Jonas Westerlund
Advokaterna Westerlund & Lundgren HB
Box 54
971 03 Luleå

2. William Stubbält
Flöjtgatan 28
943 32 Öjebyn

Företrädd av åklagaren

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 849 971 26 Luleå	Skeppsbrogatan 43	0920-29 55 00 E-post: lulea.tingsratt@dom.se http://luleatingsratt.old.domstol.se/Om-tingsratten/Behandling-av-personuppgifter-GD	0920-880 27	måndag - fredag 08:00-16:00

3. Dödsboet efter Kevin Silachai
c/o Urawain Silachai
Ostronstigen 30, lgh 1001
941 35 Piteå

Ombud:
Advokat Jonas Westerlund
Advokaterna Westerlund & Lundgren HB
Box 54
971 03 Luleå

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2019-10-06
2. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2019-10-06

Påföljd m.m.

Fängelse 12 år

Skadestånd

1. Anuphap Bantomjit ska betala skadestånd till Kevin Silachais dödsbo med 30 884 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 6 oktober 2019 till dess betalning sker.
2. Anuphap Bantomjit ska betala skadestånd till Uraiwan Silachai med 87 308 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 6 oktober 2019 till dess betalning sker.
3. Anuphap Bantomjit ska betala skadestånd till William Stubbält med 5 625 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 6 oktober 2019 till dess betalning sker.

Häktning m.m.

Anuphap Bantomjit ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Marko Tuhkanen får ersättning av staten med 167 500 kr. Av beloppet avser 86 250 kr arbete, 41 745 kr tidsspillan, 6 005 kr utlägg och 33 500 kr mervärdesskatt.
 2. Jonas Westerlund får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde med 52 090 kr. Av beloppet avser 35 880 kr arbete, 5 060 kr tidsspillan, 732 kr utlägg och 10 418 kr mervärdesskatt.
 3. Den tidigare förordnade offentliga försvararen Gunnel Svanberg får ersättning av staten med 12 075 kr. Av beloppet avser 9 660 kr arbete och 2 415 kr mervärdesskatt.
 4. Staten ska stå för kostnaderna för försvararen, den tidigare förordnade försvararen och målsägandebiträdet.
-

YRKANDEN OCH INSTÄLLNINGAR

Åklagaren har yrkat att Anuphap Bantomjit ska dömas för brott och tvingas betala skadestånd enligt det följande.

1. Misshandel

Anuphap Bantomjit har tagit ett grepp om halsen på William Stubbält. Det hände den 6 oktober 2019 på Durrnäs vägen 28 A, Piteå kommun. William Stubbält orsakades smärta, ömhet, andningssvårigheter och märken.

Anuphap Bantomjit begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 3 kap 5 § brottsbalken

Enskilt anspråk: Anuphap Bantomjit ska betala skadestånd till William Stubbält med 14 174 kr, varav 10 000 kr för kränkning, 625 kr för en veckas sveda och värk, samt 3 549 kr för förlorad arbetsinkomst, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för brottet till dess betalning sker.

2. Mord

Anuphap Bantomjit har dödat Kevin Silachai genom att sticka/hugga en kniv i buken på honom. Det hände den 6 oktober 2019 på Durrnäs vägen 28 A, Piteå kommun.

Bantomjit begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 3 kap 1 § brottsbalken

Kevin Silachais efterlevande mor Uraiwan Silachai har biträtt åtalet för mord och begärt skadestånd av Anuphap Bantomjit med 87 308 kr, varav 60 000 kr för sveda och värk i form av indirekt personskada, 26 182 kr för förlorad arbetsinkomst och 1 126 kr för sjukvård och läkemedel, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för brottet till dess betalning sker.

Kevin Silachais dödsbo har krävt skadestånd av Anuphap Bantomjit med 30 884 kr för begravningskostnader och uppskattad kostnad för gravsten, med ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för brottet till dess betalning sker.

Anuphap Bantomjit har:

- Medgett att han tagit stryptag på William Stubbfält, men förnekat brott eftersom han gjort det för att värja sig från ett angrepp från denne. Han har bestritt William Stubbfälts skadeståndskrav och har inte kunnat godta något av de yrkade beloppen som rimliga i sig.
- Medgett att han stuckit Kevin Silachai med kniv, men förnekat uppsåtligt dödande. Han har bestritt både Uraiwan Silachais och dödsboets skadeståndskrav, men godtagit samtliga belopp som de begärt som rimliga i sig.

FRIHETSBERÖVANDE

På grund av misstanken om mord har Anuphap Bantomjit varit gripen, anhållen och häktad sedan den 6 oktober 2019.

UTREDNINGEN

Den skriftliga utredningen och syn

Åklagaren har åberopat:

- fotografier på William Stubbfälts skador samt av lägenhetens kök,
- en skiss över William Stubbfälts lägenhet,
- protokoll över platsundersökning i huset,
- träffrapport från NFC rörande blodspår,
- undersökningsprotokoll avseende en kniv,
- rättsmedicinsk obduktion av Kevin Silachais kropp, samt
- rättsintyg och fotografier avseende Anuphap Bantomjits skador.

Anuphap Bantomjit har för sin del pekat på anteckningar från ett larmsamtal till polisens ledningscentral, uppgifter i obduktionen om Kevin Silachais atletiska

kroppsbyggnad samt hudavskrap på dennes ena hand, fotografierna på hans skador, samt fotografier från en rekonstruktion av vittnet Adam Holmgrens iakttagelser i samband med händelsen.

På Anuphap Bantomjits begäran har åklagaren dessutom spelat upp en rekonstruktion, där han tillsammans med en figurant beskrivit hur knivhugget gått till.

Den muntliga utredningen

Anuphap Bantomjit och William Stubbält har hörts och vittnesförhör har hållits med dels Prathuan Innakhon, Micle Mankute, Malin Sundqvist och rättsläkaren Anders Rietz på åklagarens begäran, samt dels Adam Holmgren och väktaren Anders Nord på Anuphap Bantomjits begäran.

TINGSRÄTTENS BEDÖMNINGAR

Brott som Anuphap Bantomjit ska dömas för

Bakgrund

Kevin Silachai och Anuphap Bantomjit, som på hans begäran fortsättningsvis kommer att benämnas med sitt smeknamn Mike, var vänner. Tillsammans med den gemensamme vännen Prathuan Innakhon, som kommer benämnas med sitt smeknamn Emm, var de den aktuella kvällen och natten på en inflyttnings/födelsedagsfest i William Stubbälts lägenheten på Durnäsvägen 28 A i Piteå. Med på denna fest var även bland annat Micle Mankute och Malin Sundqvist, samt en ung man vid namn David och en ung kvinna vid namn Erika.

Enligt samstämmiga uppgifter från de som hörts har man lagat mat och haft trevligt på festen, och någon överdriven alkoholkonsumtion har det inte varit fråga om.

Under kvällen har det sedan uppstått någon form av konflikt i anledning av att Erika skulle åka hem med David. Trots att flera av de hörda fått frågor om detta har det enligt vår mening inte riktigt gått att utreda vad denna konflikt bestått i, mer än att Erika tydligen uttryckt osäkerhet inför att åka med David då hon inte riktigt litade på honom. Detta har lett till någon form av upprörd diskussion i lägenhetens hall, där bland annat Kevin varit inblandad. Även Mike har tydligen lagt sig i detta, och Emm har då gått in och särat på de berörda, varvid Mike hamnat i köket.

I lägenhetens kök har det sedan uppstått någon form av uppträde mellan William Stubbält, Mike och Emm, vilket lett till åtalet för misshandel.

Efter att bråket i köket upphört har Emm, Mike och Kevin samlats för att diskutera konflikten på innergården utanför huset. Mike och Kevin har sedermera hamnat i husets entré, alldeles innanför ytterdörren, och där har Mike enligt sina egna uppgifter knivskurit Kevin. Den kniv som använts var uppenbarligen denna, som var täckt med Kevins blod:

Den är tillverkad i rostfritt stål och har en bladlängd på cirka 14 centimeter.

I obduktionsprotokollet sägs bland annat följande:

Undersökningsfynd

Vid obduktionen påvisades en skarpkantad sårskada på bröstkorgens nedre högra del (57) med förbindelse till bukhålan (109) och två sårkanaler i levern (97). Sårkanalerna har även innefattat delning av två högersidiga revben (107) och mellangärdesmuskeln (91), så att förbindelse också skapats mellan buk- och brösthålan, samt skador på tunntarmen (100) och intilliggande fettväv (101). Utöver smärre hudskador på främst armarna och händerna i form av små hudavskrapningar (25, 38, 49, 52, 53, 58, 60, 62, 69, 70) påvisades rispformade hudavskrapningar på underarmarna (39, 46) och slemhinneblödningar på insidan av underläppen (30).

Skadornas uppkomstsätt

De skarpkantade skadorna i bålen som beskrivits i första stycket ovan har ett utseende som starkt talar för att de orsakats av skarpt våld, förenligt med att Silachai blivit knivskuren.

Hudavskrapningen på den högra underarmen (39) har ett utseende som talar för att den orsakats av rispande skarpt, alternativt halvskarpt, våld. Skadan är förenlig med att den orsakats av spetsen på en kniv, men är även förenlig med att ha orsakats av kontakt med grenar, fingernaglar eller liknande.

Hudavskrapningen på den vänstra underarmen (46) är förenlig med att ha uppkommit på ett liknande sätt.

De minimala slemhinneblödningarna i underläppen (30) har ett utseende som talar för att de orsakats av ospecifikt trubbigt våld. De är förenliga med ha uppkommit i samband med sjukvårdande insatser.

Övriga skador har ett utseende som starkt talar för att de uppkommit genom trubbigt våld (25, 38, 49, 52, 53, 58, 60, 62, 69, 70). Utseendet är emellertid ospecifikt och det trubbiga våldets karaktär kan inte närmare bedömas.

Dödsorsak

Fynden och omständigheterna talar starkt för att Silachai avlidit till följd av stick- och skärskadorna i bålen (sammanfattade i punkt 110, med bland annat djupa leverskador) och den förblödning som dessa skador orsakat.

Dödssätt

Omständigheterna talar starkt för att döden har orsakats av en annan person, och fynden är förenliga med detta.

Misshandel

Vad har kommit fram i denna del?

Detta skede i händelseförloppet har som berörts utspelat sig innan händelsen i trapphuset, i William Stubbfälts kök:

William Stubbfält har i denna del i huvudsak berättat att man hade trevligt, tills det uppstod ”småtjafs” om David och Erika. Han vet inte hur Kevin och Mike blev inblandade; de verkade ”tjafsa” med varandra, men han förstod inte vad som sades. Emm särade på Kevin och Mike i hallen, varvid Mike hamnade i köket och Kevin i vardagsrummet. Han följde efter Mike och Emm in i köket. Mike stod med ryggen mot väggen och greppade olivoljeflaskan som syns på köksbänken till höger. Då han tog av Mike flaskan tog denne ett strypgrepp på honom som gjorde ont och gav honom andnöd. Mike släppte inte greppet frivilligt, och Emm sade åt honom att gå därifrån.

Mike har bland annat uppgett att det var kul på festen. Omkring midnatt ”försvann” Kevin, Emm och två tjejer, och det visade sig att de varit och köpt tårta till William Stubbfält. Det blev något tjafs i hallen; han var i vardagsrummet och hörde

att det blev ”högre ljud” och han undrade om det höll på att bli slagsmål. Kniven låg på vardagsrumsbordet sedan de skurit tårtan med den. Han hade ytterkläderna på och eftersom han inte ville gå runt med kniven i handen stoppade han den i ena jackfickan för att gå och lägga tillbaka den i köket. Han kom dock inte in i köket, eftersom David, Kevin och Emm stod i vägen. Han frågade Kevin vad det var som hände, och Emm knuffade bort honom så han hamnade i köket. William kom och tog tag runt hans hals och han hamnade mot väggen. Han stod nedböjd, och samtidigt som William höll honom runt halsen hade Emm tag om hans högra hand. Han vet inte om han tog ett struptag på William, men han försökte få bort denne. Han släppte William och sade åt Emm att säga till William att släppa honom, och Emm sade då åt William att gå därifrån.

Emm har omvittnat bland annat följande. De hade det bra på festen, tills Kevin fick sms från en tjej som var rädd för en annan kille på festen. Kevin pratade med tjejen om att skicka hem killen, men killen bad Kevin att inte lägga sig i. Kevin tog med sig tjejen till hallen för att prata med henne i fred, men Mike kom ut från sovrummet och började ”hetsa sig” mot Kevin. Han knuffade då in Mike i köket och Kevin i vardagsrummet, och följde sedan efter Mike eftersom denne var mest arg. Mike tog fram en kniv och höll den riktad nedåt i sin högra hand. Han tog tag i Mikes hand och tryckte honom mot väggen. Mike hade vänster hand fri och försökte ta oljeflaskan med den, men William ryckte bort flaskan innan Mike hann få tag i den. Mike blev då arg på William, hotade på thailändska att ”hugga”/”stabba” denne och tog sedan ett stryptag på William, så att denne trycktes upp mot köksfläkten. Han lyckades dock få bort struptaget.

Både Micle Mankute och Malin Sundqvist har uppfattat att det varit bråk i köket, men inte sett mer av vad som hänt än att Micle Mankute beskrivit ett bråk mellan Mike och Kevin och att Emm fick hålla fast Mike mot väggen.

Tingsrättens bedömning

Emms och Williams uppgifter om stryptaget stöds av fotografierna på de tydliga märkena på den sistnämndes hals. Emm har uppgett att han, Kevin och Mike var ”tajta” vänner, och det har inte kommit fram någon anledning för honom att lämna felaktiga eller överdrivna uppgifter om Mikes agerande mot William. Genom vad Emm och William berättat är det därmed bevisat att Mike angripit William när denne försökte hindra honom från att ta tag i en flaska, som i den upprörda situationen kunnat användas som ett tillhygge. Mot denna bakgrund framstår Mikes invändning om att han handlat i nödvärn som så ogrundad att den kan lämnas därhän. Eftersom strypgreppet förutom smärta även lett till såväl framträdande märken som andnöd har Mike därmed gjort sig skyldig till misshandel, som inte kan bedömas som ringa.

Mord

Utgångspunkter

Genom Mikes egna uppgifter, vittnenas berättelser och den övriga utredningen står det till en början klart att han vid det aktuella tillfället stuckit/huggit Kevin med en kniv, vilket lett till dennes död, på det sätt åklagaren påstått. En förutsättning för att Mike ska kunna dömas för mord, eller dråp, är dock att han genom sitt handlande uppsåtligen berövat Kevin livet.

Uppsåt till brott kan föreligga i olika former. Om gärningsmannen har haft för avsikt att uppnå en effekt och också uppfattat den som praktiskt möjlig, har han handlat med *avsiktsuppsåt*. Om han visserligen inte eftersträvat effekten, men förstått att den skulle inträffa eller att den var praktiskt taget oundviklig, har han haft *insiktsuppsåt*. I detta fall är det dock fråga om en impulshandling inom ramen för ett snabbt skeende, och det finns inget som tyder på att Mike vare sig haft för

avsikt att Kevin skulle dö, eller förstått att hans handlande kunde leda till detta eller att detta resultat var i stort sett oundvikligt. Frågan är i stället om han haft *likgiltighetsuppsåt* till Kevins död.¹

Likgiltighetsuppsåt är den nedre gränsen för uppsåt. Prövningen av om det är fråga om sådant sker i två led. Först ska frågan ställas om Mike var medveten om risken för effekten av hans handlande, i detta fall att Kevin kunde dö. Om den frågan besvaras jakande uppkommer den andra frågan, nämligen om Mike var likgiltig inför denna effekt.

I praktiken är det svårt att klarlägga om en person har varit likgiltig inför en effekt eller inte. Domstolen kan därför se till de yttre förhållandena vid gärningen och lägga dem till grund för slutsatser om gärningsmannens inställning. Av betydelse är bl.a. om gärningsmannen har varit hänsynslös, befunnit sig i en upprörd sinnesstämning eller har haft något eget intresse i gärningen. Det är härvid av avgörande betydelse vad gärningsmannen *i gärningsögonblicket* tror, i betydelsen utgår från eller antar, beträffande effekten. Vilka omständigheter som är av betydelse för bedömningen växlar beroende på förhållandena i det enskilda fallet. Vid impulsstyrda våldsbrott är angreppssättet och den effekt som detta typiskt sett är ägnat att orsaka normalt en utgångspunkt. Exempelvis är knivhugg mot hals, bröst eller rygg typiskt sett förenade med livsfara.

Förhörsuppgifter rörande händelsen i trapphuset

William Stubbält

Efter bråket i köket följde han med David ut, och när denne åkt sin väg gick han tillbaka mot lägenheten. Han såg inte själva knivhugget, men då han var nästan framme vid sin dörr vände han sig om och såg Kevin stappla mot dörren. Han

¹ Se till detta rättsfallet NJA 2016 s. 763, särskilt p. 10 – 12, 14, 16 och 23.

hjälppte Kevin att lägga sig ned på trappan utanför. Mike var där och höll för Kevins sår. Han såg blodavtrycket på väggen och kände igen kniven som sin egen kökskniv, som de skurit upp kött med. Tårtan skar de däremot upp med en vanlig kökskniv.

Mike

Efter bråket i köket gick han och Emm ut på gården. Han sade att det inte gick att prata med Kevin och att han ville åka hem. Emm gick in och hämtade Kevin, och de försökte prata, men Kevin lyssnade inte. Kevin vände sig om, sade något om att ”det är därför jag inte vill prata med thailändare” och gick tillbaka in genom porten. Han ”halvsprang” efter Kevin för att komma ikapp, och tog tag i dennes axel för att prata med honom, varvid Kevin omedelbart började ”veva” mot honom. Han höll upp händerna för att skydda sig, och när Kevin slagit två slag mot honom och skulle slå det tredje tog han upp kniven ur fickan och ”revade till” med den. Då han såg blodet insåg han att han ”gjort för mycket”. Han vet inte varför han tog upp kniven – han hade glömt att han hade den i fickan – och Kevin var i rörelse då han ”revade till” med den. Det var en fråga om sekunder och han hann inte tänka alls. Han hade inte gjort på detta sätt om han förstått att Kevin kunde bli allvarligt skadad, än mindre att denne kunde dö.

Han hade känt Kevin i drygt ett och ett halvt år, de hade festat ihop och hade gemensamma kompisar. Han hade inte bråkat med Kevin tidigare. Kevin var lite ”biffigare” än honom och han visste att denne varit i slagsmål flera gånger.

Emm

Han ville få ut Mike ur lägenheten och prata med denne och få honom att lugna ner sig. Då de kommit ut lugnade Mike sig och bad att få prata med Kevin, och han gick in och hämtade denne medan Mike väntade ute.

Efter att Kevin kommit ut och de pratat i ett par minuter upplevde han att läget var lugnt och under kontroll. Kevin gick sedan in och sade då något i stil med att "det är därför jag inte umgås med thailändare, ni pratar för mycket". Mike sprang efter då Kevin gick in genom porten, men han såg inte vad som hände inne i trapphuset. Han trodde för sin del att de två skulle börja slåss.

Det nästa han såg var att Kevin backade ut ur huset med blod på händerna och lade sig ner, och att Mike hade en kniv i handen. Då han frågade Mike vad denne gjort svarade denne "så går det när man bråkar med fyllon". Det kom en ordningsvakt som frågade "vem som gjort det", varvid Mike erkände och vakten handbojade denne. Mike var berusad men "inte jättefull" och det gick att prata med honom. Han uppfattade Mike som att denne var i chock över vad han gjort och han tror inte att Mike kan ha veikat döda Kevin på grund av "tjafset".

Han har för sig att det stod en bil utanför som skulle hämta folk från festen.

Migle Mankute

Hon och Malin Sundqvist stod på balkongen medan Emm, Mike och Kevin stod ute och pratade. Hon tyckte att de skulle gå ut och kolla hur det gick, och de gick ut i trapphuset.

Hon stod och höll upp porten då Kevin var på väg in. Mike kom bakom, tog tag i Kevin och knuffade in denne, och gav sig sedan på Kevin. Malin var där och försökte sära på dem. Kevin försökte kämpa emot. Kevin och Mike var mot båda väggarna, först den högra och sedan den vänstra sett utifrån. Kevin försökte "putta bort" Mike, men hon är ganska säker på att han inte slog mot Mike. Mike var "mest på" och hon uppfattade honom som aggressiv och drivande i det hela. Kevin böjde sig ner, hon såg blod och förstod då att han blivit knivskuren, men hon såg aldrig

kniven. Hon såg att Mike försökte hålla för såret på Kevins mage, och han sade till vakten att det var han som gjort det.

Malin Sundqvist

Hon stod med Mige Mankute i trapphuset och Mige höll upp dörren. Kevin var på väg in och Mike sprang efter. De två skrek på thailändska och greppade tag i varandra. Hon försökte ställa sig mellan de två och hålla ut armarna men hon var för liten för att sära på dem. Hon tänkte att det som mest kunde bli fråga om slag och hade hon vetat att det skulle bli fråga om en kniv hade hon hållit sig borta. Hon såg inga slag. Kevin höll handen för magen och hukade sig, och när han sedan tog på väggen kom det blod på den. Hon såg dock inte knivsticket. Hon blev chockad och ”kopplade bort allt” och har minnesluckor.

David och Erika hade lämnat platsen omkring tio minuter innan detta hände, och hon såg deras bil åka iväg.

Mike försökte hjälpa till att stoppa blödningen och han såg ut som han ångrade sig.

Adam Holmgren

Han är ytligt bekant med Mike, men känner inte Kevin eller Emm.

Han skulle skjutsa sin bekant David från adressen. När han körde fram såg han två killar vid sophuset/leparken ute på gården. David kom ut och bad honom vänta och gick iväg med någon. Sedan kom det ut fyra unga tjejer och frågade om David skulle åka med honom, och då han svarade ja satte sig en av dem i baksätet.

Han såg två killar springa mot trappen, och tror att Kevin var längst bak av dem. Han såg Kevins ryggstavla i dörren och såg hur denne drog bak armen som för att

slå, eventuellt skedde detta två gånger. Det såg ut som slag, men han har ingen aning om de träffade. Sedan såg han hur Kevin spände upp sig, "kramade" sig själv och stapplade ut med blodiga händer. David satte sig i bilen och sade åt honom att köra, och han rullade iväg när han såg blodet. Det stod tre tjejer runt killarna i trappen och han såg bara deras och Kevins ryggar.

Att han är lite osäker på om Kevin sprang sist av killarna beror på att Mikes försvarsadvokat ringde honom dagen innan huvudförhandlingen och sade att han verkade ha misstagit sig om detta, men hans minnesbild är att Kevin var sist. Om Kevin hade gått först skulle killarna ha behövt vända sig i trappen och det såg han inte. Han är osäker på hur killarna tog sig in i trappen och såg ingen öppna dörren.

Anders Nord

Han kom till platsen i ett annat ärende, då en man viftade och ville att han skulle stanna. Det var fyra män på platsen, en låg ned, två stod på knä och en stod upp. Han fick uppgift om att den liggande mannens tarmar runnit ut och frågade vem som gjort detta. En av männen tittade då upp och sade att det var han, varvid han svarade att han måste gripa denne. Mannen gick med på detta, men frågade om han fick hjälpa den skadade först. Då ambulansen kom reste sig mannen och han grep denne. Han var "paff" över att mannen var kvar på platsen.

Anders Rietz

I Kevins lever fanns två sårkanaler, som bildade ett uppochnedvänt T, varav en hade ett djup på tio cm och en på sex cm. Skadorna har karaktären av stickande våld. Att det finns två separata sårkanaler visar att levern mött kniven vid två olika tillfällen. Hudytan såg dock ut som att det var en enda sårskada, och det kan ha varit fråga om ett enda hugg om Kevin rört sig i huggögonblicket. Han har inte funnit något som indikerar att kniven rört sig ut ur sårkanalen och sedan in igen.

När en kniv väl passerat genom kläder, hud, brosk och ben går den lätt genom kroppen, och det är därför svårt att uttala sig om vilken kraft som behövts för att orsaka Kevins skador; ett ”bestämt hugg” räcker.

Den hudavskrapning som Kevin haft på vänster handrygg var varit tämligen färsk, och skulle i och för sig ha kunnat uppstå genom ett knytnävsslag.

Det faktum att det inte fanns någon kringliggande bula eller blåmärke vid den hudavskrapning som Mike haft nedanför vänstra ögonbrynet talar emot att avskrapningen uppkommit genom knytnävsslag.

Tingsrättens bedömningar

Vad är bevisat om Mikes handlande?

De enda vittnen som på nära håll gjort direkta iakttagelser av det skeende som föregick knivhugget är Migle Mankute och Malin Sundqvist. Det kan först konstateras att de båda beskrivit att deras minnesbilder är suddiga och talat om minnesluckor. Det står också helt klart att händelsen varit mycket uppskakande för dem, vilket är ytterligare ett skäl att bedöma deras uppgifter med försiktighet. Med detta sagt konstaterar vi att framförallt Migle Mankute har lämnat en utförlig

berättelse som inte bär några tydliga spår av överdrifter, och deras skildringar är överensstämmande i flera avseenden.

Adam Holmgren har lämnat uppgifter som inte stämmer med Migle Mankutes och Malin Sundqvists berättelser. I motsats till såväl Mike själv som de övriga vittnena har han uppgett att det var Kevin som sprang efter Mike mot porten, och det står klart att detta måste vara en missuppfattning från hans sida. Detta färgar i sin tur av sig på hans övriga iakttagelser; han har bara sett vad han uppfattat som Kevins rygg inne i trapphuset bakom en mur av personer, och som han själv sagt stämmer hans slutsats att det var Kevin som måttade slag bara om killarna vänt sig om inne i trapphuset, vilket vare sig han eller någon annan sett. Migle Mankutes och Malin Sundqvists uppgifter om att de inte sett några slag utdelas får också stöd av Anders Rietz bedömning att omständigheterna talar emot att den skada Mike haft vid ögat orsakats av ett knytnävsslag. Adam Holmgren har ju dessutom iakttagit skeendet på avstånd – han har själv uppskattat det till fem meter – genom kupén i sin bil, medan Migle Mankute och Malin Sundqvist befunnit sig direkt i händelsens centrum.

Det finns även andra motstridigheter i förhørsutsagorna; såväl William Stubbält som Malin Sundqvist har uppfattat att David åkt sin väg innan händelsen, vilket ju skulle innebära att Adam Holmgren som skjutsade David över huvud taget inte kunnat se händelsen, medan Emm för sin del dragit sig till minnes att det stod en bil utanför porten.

Vid en vägning av dessa vittnesmål mot varandra anser vi sammantaget att tilltro i första hand ska sättas till Migle Mankute, som befunnit sig i direkt närhet av de inblandade och lämnat en klar och tydlig berättelse som inte motsägs av den övriga utredningen. Genom framförallt hennes, men även Emms, och – i den utsträckning de stöds av Migle Mankutes uppgifter – Malin Sundqvists berättelser och det övriga som kommit fram anser vi sammanfattningsvis att det är bevisat att Mike sprungit

efter den gående Kevin och gett sig på denne i trapphuset. Några slag har inte utdelats från Kevins sida och Mike har varit aggressiv. Mycket kort efter att de två kommit i kontakt med varandra har Mike stuckit handen i fickan, tagit upp den kniv han stoppat ned där tidigare under kvällen och använt den för att utdela – enligt vad som framgår av Anders Rietz bedömning – *ett* bestämt knivstick mot Kevins buk.

Har Mike haft uppsåt till Kevins död?

Mike var vän med Kevin och har inte haft något intresse av att se honom död, vilket talar emot att han varit likgiltig inför risken med sitt handlande. I motsatt riktning talar det faktum att Mike tidigare under kvällen varit arg på Kevin och uppträtt aggressivt mot både denne och de övriga i köket; denna upprörda sinnesstämning verkar i och för sig ha lagt sig under diskussionerna ute på gården, men synes ha flammats upp igen efter Kevins kommentar om att han inte umgicks med thailändare. Vi kan i detta sammanhang inte undgå att påpeka att det framstår som en ganska ovanlig och vansklig åtgärd att stoppa en vass förskärare med långt blad i jackfickan utan någon form av skydd på eggen, och det finns grund för misstanken att Mike gjort detta för att ha tillgång till kniven om det blev bråk.

Vad som framförallt talar för likgiltighetsuppsåt är dock angreppssättet. Kevin har försökt lämna diskussionen med Mike, som sprungit ikapp honom och tagit initiativ till handgemänet. I stället för att ge sig på Kevin med knytnävarna har Mike i detta läge sträckt ned handen i fickan, tagit upp kniven, och utdelat ett knivhugg som gett upphov till ett som mest 12 cm djupt sår i Kevins kropp och två separata sårkanaler i levern, varav den djupaste mätt 10 cm. Det står mot bakgrund av det som kommit fram klart att Mike inte bara ”vevat till” med kniven som han påstått, utan han måste ha handlat medvetet och med bestämdhet. Att sticka en vass förskärare med ett 14 cm långt blad i buken på en annan människa är en typiskt sett livsfarlig handling. Med hänsyn till att Mike enligt vad som kommit fram inte varit särskild berusad, och att han inte har någon psykisk störning, måste han därför enligt vår

mening i *gärningsögonblicket* i vart fall ha trott – i betydelsen antagit – att hans agerande kunde innebära livsfara för Kevin. När han trots detta i upprörd sinnesstämning handlat som han gjort har han därmed med likgiltighetsuppsåt berövat Kevin livet. Att Mike uppenbarligen omedelbart ångrat vad han gjort, och försökt hjälpa sin vän, förändrar inte detta.

Mord eller dråp?

Utgångspunkten är att uppsåtligt dödande ska rubriceras som mord enligt 3 kap. 1§ brottsbalken. Om det finns omständigheter som är förmildrande kan dock gärningen i stället bedömas som dråp enligt 3 kap. 2 §.

Att gärningsmannen handlat i stark affekt till följd av en provokation från offrets sida eller att det varit fråga om ett snabbt händelseförlopp kan få betydelse för om det är fråga om ett dråp. Det kan också vägas in om gärningsmannen har psykiska särdrag eller varit starkt pressad, eller om det varit fråga om en nödvärnsliknande situation. För att gärningen ska bedömas som dråp krävs dock att omständigheterna vid en samlad bedömning kan anses vara klart förmildrande.²

² Se rättsfallet NJA 2016 s. 809 p. 9, med hänvisning till NJA 2013 s. 276, p. 24 och 28.

Kevins uttalande om att han inte umgicks med thailändare är inte en sådan provokation – och Mike har inte varit i sådan affekt – att det föranleder en lindrigare rubricering. Det har visserligen varit fråga om ett snabbt händelseförlopp och det dödliga våldet har varit mycket kortvarigt. Mike har dock inga psykiska särdrag, och det var han som följde efter Kevin och tog initiativet till sammandrabbningen i trapphuset. Det har enligt vad vi funnit bevisat inte varit fråga om några slag från Kevins sida och därmed inte någon nödvärnsliknande situation. Omständigheterna kan därmed sammantaget inte anses vara så klart förmildrande att gärningen ska rubriceras som dråp, utan Mike ska dömas för mord.³

Påföljd

De anteckningar som finns om Mike i belastningsregistret saknar betydelse för påföljden. Han har genomgått en s.k. § 7-undersökning, som visar att det inte finns någon anledning att särbehandla honom straffrättsligt på grund av hans psykiska tillstånd. Misshandeln av William Stubbält har ingen nämnvärd betydelse för påföljden, utan bedömningen styrs helt av mordet på Kevin.

Straffskalan för mord är fängelse i lägst tio och högst arton år, eller, om omständigheterna är försvårande, på livstid. Redan av detta följer att det inte är aktuellt med någon annan påföljd än ett mycket långt fängelsestraff.

Av Högsta domstolens praxis följer att utgångspunkten vid bestämmande av påföljden för mord är fängelse i fjorton år. Straffet ska normalt bli fängelse i tolv år då omständigheterna sammantagna i någon mån talar för ett lägre straff och tio år när det kan sägas att omständigheterna är förmildrande. För att det ska bli fråga om sexton års fängelse krävs det tvärtom att de sammantagna omständigheterna tydligt

³ Se nämnda NJA 2016 s. 809, där omständigheterna i flera avseenden var likartade, p. 12 och 13.

talar för ett högre straff, medan fängelse i arton år endast bör tillämpas i de fall då omständigheterna är mycket försvårande, samtidigt som de inte är av sådant slag att livstids fängelse bör dömas ut. I skärpande riktning talar exempelvis att gärningen har föregåtts av noggrann planering eller varit särskilt hänsynslös, eller att brottsoffret befunnit sig i en skyddslös ställning. Som exempel på förmildrande omständigheter kan nämnas att händelseförloppet varit hastigt och att den tilltalade haft svårt att besinna sig, att brottet föregåtts av ett kraftigt provocerande beteende och att den tilltalade haft starkt nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande (se rättsfallen NJA 2016 s. 3 och s. 809, samt 2013 s. 376).

I detta fall finns inga egentliga försvårande omständigheter. Som redan berörts ovan är det inte fråga om någon planerad gärning, utan om impulsiv våldsanvändning. Det har kommit fram att Kevin avled först sju timmar efter knivsticket, och man kan visserligen utgå från att han, innan han förlorade medvetandet, känt oro och dödsångest. Detta kan dock inte räknas som en försvårande omständighet gentemot Mike, då det varit fråga om ett kortvarigt dödligt våld och inte något utdraget och plågsamt dödande. Mikes agerande kan inte heller anses vara särskilt hänsynslöst och Kevin har inte befunnit sig i en särskilt utsatt ställning.

Frågan blir då om det finns några förmildrande omständigheter. Här kan först konstateras att Mike inte haft sådana svårigheter att kontrollera sitt handlande på grund av berusning eller psykisk särart att det kan leda till ett lindrigare straff. Enligt vår mening talar dock det snabba händelseförloppet och kortvariga dödliga våldet i någon mån för ett lägre straff, och straffvärdet motsvarar därför tolv års fängelse. Eftersom det inte kommit fram några skäl att bestämma fängelsestraffet till kortare tid än vad som motsvarar straffvärdet ska Mike därför dömas till tolv års fängelse.

Skadestånd

William Stubbält

Med hänsyn till att William Stubbält haft rätt att försöka ingripa mot Mike för att upprätthålla ordningen i sin lägenhet får det kraftiga strypgreppet anses ha inneburit en så pass allvarlig kränkning att han har rätt till skadestånd med 5 000 kr för det. Mot bakgrund av märkena på hans hals ifrågasätter vi inte heller att han haft kännning av greppet i en vecka efteråt, och han har därmed rätt till ersättning med begärda 625 kr för en veckas sveda och värk. Med hänsyn till de inte alltför omfattande skadorna måste dock William Stubbält lägga fram någon ytterligare utredning som visar att han verkligen varit förhindrad att arbeta i en vecka på grund av strypgreppet. Han har i denna del uppgett att han var sjukskriven veckan efter händelsen på grund av ett dåligt mående och att han kände ett hot mot sig. Vi ifrågasätter inte att han kan ha tagit mycket illa vid sig av att hans fest slutat med att en av gästerna mördats, men denna gärning har inte riktat sig mot honom, och vi kan sammantaget inte finna att William Stubbält visat att misshandeln av honom har ett tillräckligt orsakssamband med den inkomstförlust han begärt ersättning för. Mike ska därför betala skadestånd till William Stubbält med sammanlagt (5 000 + 625) 5 625 kr jämte begärd ränta.

Uraiwan Silachai och dödsboet

Genom mordet har Mike orsakat dödsboet kostnader för begravning och åsamkat Uraiwan Silachai sveda och värk, inkomstförlust, samt vård och medicinkostnader. De belopp som begärts i dessa delar har godtagits och ska dömas ut med yrkad ränta.

Häktning

För mord är det inte föreskrivet lägre straff än tio års fängelse. Eftersom det inte är uppenbart att det saknas skäl för häktning ska Mike därför stanna kvar i häktet till dess fängelsestraffet kan verkställas.

Brottsofferfond och ersättning

Eftersom Mike dömts för brott som kan leda till fängelsestraff ska han betala 800 kr i avgift till brottsofferfond. Med hänsyn till utgången i målet ska dock staten betala kostnaderna för hans försvar och för målsägandebiträdet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (TR-01)

Överklagande lämnas in till tingsrätten **senast den 9 januari 2020**.

För en enig rätt

Benny Wernqvist

Avräkningsunderlag bifogas.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19951213-1294	Datum för dom/beslut 2019-12-19
Efternamn Bantomjit	Förnamn Anuphap

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet (lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2019-10-06	
------------	--

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- ☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- ☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

Postadress

Box 849
971 26 Luleå

Besöksadress

Skeppsbrogatan 43

Telefon

0920-29 55 00

Telefax

0920-880 27

Expeditionstid

måndag - fredag
08:00-16:00

E-post: lulea.tingsratt@dom.se

<http://luleatingsratt.old.domstol.se/Om-tingsratten/Behandling-av-personuppgifter-GD>

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.